

Rugia.

450

Rugia Insula est Maris Baltici sive Suevici, quod Germanis *Ooß-zee*, quod Oceano versus Ortum sit, vocant. Hæc a Bortholibico Daniam respicit, cuius Insula cretacea Mona in Hiddenseha est conspicua: Qua Occidens & Meridies Vrbibus Pomeraniæ Bardo, Stralestudio, Gryphiswaldo & V Volgasto pretendit. Olim multo major fuit, quippe cui Insula Ruden adeo conjuncta fuerit, ut ab illa exigua dumtaxat fossa, quam aliquis mediocri hastæ innixus saltu superare poterat, fuerit dirempta. Verum anno c 1000 vi procellosæ tempestatis, Templa, Turres & Domos passim sternentis tanto spatio haustum decrevit, quantum jam inter Rugiam & Ruden conspicitur, quod sesquimilliare excedit, tantèque profunditatis est, ut etiam grandiores naves onustas libere transmittat, jamque Novus Traiectus dicatur. Insula autem undique Mari cincta septem milliaria Germanica communia tam in longitudine quam in latitudine patet. Ambitus eius si exacte rotundus esset, ex Mathematicorum regula esset xx i Milliarium. Iam vero ambitus ille non solum multis Insulis & Peninsulis majoribus & minoribus distinguitur; verum etiam tot Sinibus ac Divertiigiis Maris ad medias Insulæ partes penetrantibus, ut si quis omnium Insularum, Isthmorum, Peninsularum, Sinuū, Diverticulorum & Anfractuum littora curiosius legere & notare velit, huius Insulæ circuitum non multo minorem fore, quā LXX Milliarium sit deprehensurus. Insula porro Frumenti longe feracissima est, & velut Horreum vicinæ Vrbis Stralefundij, quemadmodū Sicilia olim Populi Romani, teste Strabone. Animalium hic mediocris, Equorum, Boum, Ovium: Anserum vero inusitata copia, ut & magnitudo. Lupos non habet hęc Insulæ, neque Mures grandiores quos Gires vocant, quamvis in Peninsula V Vitovia non ita pridē apparere cœperint, quos ex navibus ibi stationem habentibus, vel etiam naufragio ad eius littora allisis eo penetrasse vehementis suspicio est. Incolæ huius Insulæ *Rugij* quorum nomen ipsa Insula, & in Livonia Rigensis Vrbs ad Rubonem fluvium, quem Dunam hodie Incolæ vocant, conservarunt. Potentem enim & amplam fuisse gentem docet expeditio Odoaci in Italiam qui totam per vastavit. Habitarunt autem Rugij partim in Insulis Maris Arctoi, partim in maritimis ulterioris Pomeraniæ & Livoniæ circa Sinum Venedicum. Inter illos vero Rugię Principes, quorum Historiarum Monimenta meminerunt, primus est Crito Rugiæ Princeps potentissimus. Vixit hic tempore Swantidori Ducis Pomeraniæ, cuius Filiam Slavinā uxorem duxit, circa annū Christi c 10c. Hunc Critonem perhibent fuisse etiam Holsatiæ & Dithmarsiq Principem, ac Lubecam fundasse. Huic, cum in quodā convivio bene porus ex humiliiori domus janda inclinata cervice prodiret, a Dano quodā insidias ipsi stridente, caput securi relectum fuit. Quo mortuo Pater eius Ratze superstes Principatum Rugiæ occupavit, anno c 1061. Quę posteri eius continua serie tenuerunt usque ad V Vartislau, in quo anno c 1000xxv Stirps Principum

Insula.
Suis.

Soli fertilitas.

Imperium majo-
rum.